

Hlasatel byl založen
1. května 1891

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994
103
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 22. ČERVNA 1994 - ČÍSLO 7 - WEDNESDAY JUNE 22, 1994

Dnešní cena \$1.00

ZPRÁVY

■ KIGALI, Ruanda

Vůdcové rebelů říkají, v odpověď na návrh Francie poslat vojsko k zastavení zabíjení, že by to mohlo vést k ještě většímu krveprolití ve snaze najít dlouhodobé řešení krize. V masakrech bylo již zabito podle odhadu 200 tisíc lidí.

Rebelové, kteří vyhrávají válku proti vládnímu vojsku, mají velkou nedůvěru k Francii.

Vlastenecká fronta Ruandy říká, že jediný způsob, jak zastavit masakry, je vítězství rebelů. Armáda rebelů je silná, asi 14 tisíc disciplinovaných a zkušených vojáků. Říkají, že by bojovali s Francouzi, kdyby tito přišli. Připomínají, že to byli Francouzi, kteří cvičili vládní a občanské vojsko.

Francie by poslala vojsko pouze se schválením Spojených národů.

Haitský voják v neděli pozoroval senátora Boba Grahama (D.-Fla.). Graham nebyl připuštěn k hranici Dominikánské republiky, kde je porušován zákaz obchodu - embargo.

BANKOVNÍ INTERMEZZO Modré barety, kam se to cpete?!

Jaroslav Moudrý

Jelikož v ČR stále panuje, spolu s Havlem a Klausem, také bolševická čeština, považují za nutné malé vysvětlení pojmu "intermezza". "Slovník jazyka českého", zpracovaný univ. prof. Pavlem Vášou a dr. Františkem Trávníčkem z roku 1937, kdy ještě existoval klasický český jazyk, to jest jazyk Husa, Komenského, Palackého a jiných veleduchů našeho národa, říká, že "intermezzo" jest 'vločka', 'mezihra', přenosně 'milostné dobrodružství' (nikoli trvalá láska)..., 'něco co k něčemu nepatří' a pod." Tato poznámka je velmi důležitá, abych předešel útokům interpretů bolševické češtiny, která pro dobré Čechy jest mizerným intermezem v intermezzu vlády Havla, Klause a jiných nynějších hrobařů našeho národa.

Proč toto bankovní intermezzo? Během posledních dvou hodin volalo mě několik mých přátel, četl-li jsem dnešní Chicago Tribune, kde v "Bankovní části" listu je uveřejněn článek ve formě reportáže od jejich zvláštního dopisovatele, Davida Rockse. Nadpis článku, "Selhání

Pokrač. na str. 4

POLITICKÁ SCÉNA

Karel Moudrý - RFE

Česká politická scéna je svědkem zvětšujících se potíží vládnoucí koalice - a to nejenom, jak to nazval premiér - nepřetržitým pošťuchováním ze strany Občanské demokratické koalice a dalších koaličních partnerů, ale především stále větším množstvím občanů, tudíž voličů, kterým se činnost Občanské demokratické strany přestává zamlouvat.

Příčin je jistě hodně - a jednou z nich je neméně jistě lidská vlastnost, či sklon ke změně - a to z pouhé potřeby změny. Objektivními příčinami pak jsou aféry i aférky, které se na půdě ODS odehrávají. Pravděpodobně příliš mnoho lidí vstoupilo do této demonstrativně "pravcové" strany nikoli s cílem sloužit zájmu pravice a obecně - blahu národa, ale prostě proto, že cíleně chtěli využít právě tuto stranu pro své osobní cíle.

V neposlední řadě ke klesající popularitě strany přispívá i sám její předseda a současně premiér, který vystupuje příliš arogantně i příliš

Pokrač. na str. 4

Václav Havel v "Hovorech z Lán": "Modré barety jsou bojovníci za svobodu trpících, měli bychom jim přiznat zásluhu, jako čs. legionářům..."

Jakub Jaklovský

At' si říká kdo co chce, a Václav Havel jistě taky, z Modrých baretů nikdy nikdo bojovníky za svobodu nevyprodukuje. Když se uchýlí k falšování dějin mohl by se najít sem tam ojedinelý omezenec, který by i tento druh vojsk zařadil mezi bojovníky za svobodu. Za čí svobodu, ale hlavně - za co?!, to už je věc jiná. Když však budeme náš odboj degradovat na úroveň zvláštního druhu pořádkových oddílů policie (OSN anebo jiné), pak už opravdu není co k tomu dodat.

Modré barety jsou vojáci, podléhající příslušným vojenským orgánům OSN. Jsou vysíláni na místa nepokojů v různých částech světa, jsou-li tyto nepokoje hodny zřetele Rady bezpečnosti OSN. Tam záleží na

Pokračování na str. 5

O automobilech a pobertech

Petr Hartman - RFE

Předseda Strany zelených Jaroslav Vlček přišel nedávno s iniciativou, která by měla zkomplikovat život zlodějům motorových vozidel. Někteří z nich při zadržení policií tvrdí, že si automobil půjčili a než se podaří ověřit pravdivost jejich slov, bývají často opět na svobodě. Proto by podle Vlčka měla být prodloužena lhůta pro zadržení z dosavadních 24 hodin na 48. Dále by měla být dočasně zavedena povinnost prokazovat půjčení vozidla dokladem od právoplatného majitele. V něm by měla být obsažena kontaktní adresa, která by usnadnila ověření pravdivosti dokumentu. Pokud mají mít tato opatření účinnost, musí být včleněna do příslušného zákona. Budou-li tedy vůbec realizována, pak zřejmě až za několik měsíců. Majitelům automobilů zatím nezbyvá nic jiného, než se spoléhat především na sebe. Různá důkladná zabezpečovací zařízení však bývají většinou pouze nepatrnou překážkou pro dobře organizované mafie. Ty jsou schopny vytipovaný vůz odcizit během chvíle a dostat jej

pokračování na str. 5

Bogotský policista hledá skryté zbraně pod perelínou voliče při nedělních volbách. Kolumbijci šli volit nového prezidenta.

■ BOGOTA, Kolumbie

Ekonom, který přežil pokus o úkladnou vraždu během teroristické vlády Medellinova kokainového kartelu, vyhrál v prezidentských volbách Kolumbie. Je to Ernesto Samper, kandidát vládnoucí liberální strany. Když se v neděli volby otevřely, dosavadní prezident Cesar Gaviria nabádal 17 milionů zapsaných voličů, aby šli volit. Jeho termín je zákonem omezen na 4 roky. Dostavil se prostřední počet voličů.

Samper, který o sobě říká, že je proponentem "sociálního kapitalismu" slíbil, že vytvoří 1.5 milionu pracovních míst budováním přístavů, železnic a silnic použitím zisků z obrovských olejových polí.

Washington považuje za největší problém hrozbu demokracii v Kolumbii, jíž je kokainový kartel Cali, který pomohl vládě vymýtit soupeřící Medellinův kartel a je teď hlavním světovým dodavatelem kokainu.

Zvolený kandidát Samper řekl, že jedním z jeho prvních činů jako prezident bude, že řekne národům "používající drogy", že od nich očekává "konkrétnější kroky" k zastavení činnosti týkající se drog.

■ WASHINGTON

Senátor Daniel Patrick Moynihan řekl v neděli, že není žádná možnost, aby kongres letos schválil zákon o reformě zdravotní péče, který by kryl pojištěním všechny Američany. Ale řekl, že by se mělo uvažovat o méně náročných návrzích, a že kongres by mohl schválit skromnější návrh zákona i v tomto roce.

Senátor mluvil na programu NBC "Meet the Press". Podle jeho názoru rok 2002 nebo 2004 by mohl být datem pro zaručení, že všichni Američané mají zdravotní pojištění.

■ JERICHO, Západní pobřeží

Izrael a Organizace pro osvobození Palestiny se v neděli dohodli, že příští týden začnou debaty o rozšíření palestinské autonomie na zbytek tohoto území. Ministerský předseda Jicak Rabin řekl společníkům Labor Party, že nastalo relativní polevení v terorismu od té doby, co pásmo Gazy a území Jericha na Západním pobřeží získaly v květnu autonomii. Hlavní vyjednávači PLO Nabil Shaath řekl, že mírový proces byl znovu dán na program, a že Gaza a Jericho je jen začátek. Debaty mají začít 27. června. Mezi jiným se bude jednat o propuštění zbývajících palestinských vězňů v izraelských vězeních.

HANEBNÝ PARAGRAF 102

R. Kubičko - RFE

Čeští novináři, zejména ti méně naklonění současné vládní garnituře, bezesporu ocení rozhodnutí nejvyššího orgánu v otázkách ústavnosti - Ústavního soudu, který se na svém zasedání v Brně rozhodl zrušit části ustanovení mnohokrát už diskutovaného paragrafu sto dva trestního zákona, která se týkala hanobení parlamentu, vlády a ústavního soudu České republiky. Od nynějška bude již tedy možné uvedené instituce podle libosti tak řečeně hanobit, aniž by se dotýčný hanobitel vystavoval nebezpečí trestního postihu podle kontroverzního zákona. Pozor bude muset pouze dávat na to, aby se mu nepodařilo přijít do rozporu se zákony sto padesát čtyři a sto padesát šest, které se ochranou státních orgánů a institucí také zabývají. A právě o nich se u Ústavního soudu také hovořilo.

Samo rozhodnutí bylo podnětno návrhem prezidenta České republiky Václava Havla, který žádal, aby bylo zamezeno pouze hanobení republiky a jejího prezidenta. Podle soudce-zpravodaje Vladimíra Klokočky není Česká republika výjimečná v tom, že chrání zvláštním způsobem republiku a její ústavní orgány, ale v tom, jakým způsobem je chrání; totiž tak, že nediferencuje skutkovou podstatu hanobení konkrétních ústavních orgánů, pověřených určitými funkcemi a vybavených určitou pravomocí.

V odůvodnění nálezu Klokočka uvedl, že příbuzná svou skutkovou podstatou jsou ustanovení paragrafu sto dva ustanovení paragrafů sto padesát čtyři a sto padesát šest trestního zákona, ve kterých se formuluje skutková podstata jako hrubá urážka nebo pomluva státní-

ho orgánu, respektive veřejného činitele.

Podvojnost i rozdílnost mezi ustanoveními paragrafů sto dva a ustanoveními paragrafů sto padesát čtyři a sto padesát šest vede k interpretacím, které vyřazují parlament, vládu a ústavní soud z rámce státních orgánů, ačkoliv jimi jsou. V paragrafu sto dva se jim poskytuje nadřazený druh právní ochrany, který je jinak běžný jen pro ochranu abstraktních symbolů státu, jako je republika. Klokočka upozornil, že pojetí paragrafu sto dva je tím v rozporu s mezinárodními závazky České republiky a jde nad rámec jejího ústavního pořádku.

Protože mimo jiné není upřesněno ani to, co je na těchto institucích hodné zvláštní ochrany, nabývá podle Klokočky pojem hanobení povšechného a neurčitěho významu, který využívaly staré vrchnostenské režimy, jež si v určitých otázkách ponechávaly k dispozici mlhavé formulace, umožňující interpretaci podle jejich potřeb. V paragrafu 102 nemůže jít o nezbytné opatření už proto, že ochrana poskytovaná státním orgánům v paragrafu 154 a 156 je dostačující a z hlediska vymezení ochrany dokonce přesnější, podtrhl Klokočka.

■ LONDÝN, Velká Británie

Až se evropská vůdcovská sejdou na své příští vrcholné schůzce tento týden na řeckém ostrově Korfu, bude jedním z jejich hlavních úkolů zvolit nového prezidenta Evropské komise, která je výkonným ramenem Evropské unie. Francouz Jacques Delors dokončí svůj prezidentský termín koncem tohoto roku.

Evropané se neshodují ve volbě nástupce Delorese, který sloužil 10 let. Proto někteří myslí, že bude muset být zvláštní vrcholná schůzka k volbě prezidenta.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Americký prezident Bill Clinton sdělil na poslední tiskové konferenci v Bílém domě ve Washingtonu, že hodlá prodloužit doložku nejvyšších výhod pro čínský import do Spojených států. Toto rozhodnutí je mnohými posuzováno jako nenadálý obrat v dosavadní Clintonově politice, která si původně kladla jako podmínku zlepšené dodržování lidských práv v Číně.

V posledních týdnech a měsících se už sotva našel jediný vedoucí představitel americké vlády a vládních kruhů, který by prosazoval či podporoval odvolání nejvyšších výhod pro Čínu - jako trest, či diplomaticky řečeno sankci, za pokračující čínské porušování lidských práv. Pro zasvěcené nepřichází tedy Clintonovo rozhodnutí překvapivě.

Nicméně musel prezident poprvé na veřejnosti a před médii zdánlivou změnu směru o 180 stupňů odůvodnit a doložit. Předchozí pokusy ministra zahraničí Warrena Christophera "zachovat linii" tvrzením, že Čína alespoň částečně splnila dvě ze sedmi amerických lidskoprávních podmínek, vyzněly tak dalece naprázdno, že se jimi prezident ani nezabýval. Raději otevřeně přiznal, že taktika spojovat lidská práva s obchodními zájmy se neosvědčila. Nesnažil se zastírat, že se komunistický, autoritářský čínský režim v mnohých ohledech i nadále "dopouští velmi závažného porušování lidských práv". Spojené státy hodlají na zlepšení této situace působit neekonomickými prostředky, podporou nezávislých aktivistů, rozšířeným vysíláním rozhlasových stanic Svobodná Asie a Hlas Ameriky, a především pokračujícím monitorováním čínské scény.

Naproti tomu odnětí doložky nejvyšších výhod, tj. možnosti minimálních celních poplatků pro čínský dovoz, by bylo vyvolalo celou sérii protipatření a vedlo k izolaci Ameriky i Číny i v jiných oblastech. Čína by byla ztracena jako důležitý "strategický partner", jak zní nové označení. Americké ministerstvo obrany upozorňuje, že Čína má nejsilnější stálou armádu světa; a američtí diplomaté potřebují čínskou pomoc v Severní Koreji, kterou je nutno přinutit, aby se vzdala svého nukleárního zbrojního programu. Američtí představitelé si přejí, aby se Čína připojila k světové dohodě o zákazu zkoušek nukleárních zbraní. A konečně, aby přestala prodávat zbrojní technologii a raketové vybavení konfliktním zemím Třetího světa. Že je s Čínou zapotřebí zacházet v rukavičkách, si uvědomují američtí diplomaté i s ohledem na její postavení v OSN: v Radě bezpečnosti je Čína jedním z pěti stálých členů, kteří tu mají právo veta. Z toho všeho vyplývá, že by nucená izolace Číny od Spojených států mohla působit spíše kontraproduktivně.

V nejnápadnějším popředí stojí ovšem americké obchodní zájmy, které netřeba vykládat pouze jako zájmy "velkokapitálu": na dalším rozvoji obchodních styků s Čínou přímo závisí nejméně 150.000 amerických pracovních míst. Americký vývoz do Číny je sice zatím více než třikrát nižší, než čínský export do USA. Zahrnuje však řadu významných projektů a smluv, jejichž perspektiva je prudce vzestupná. Tak Americká telefonní a telekomunikační společnost AT&T dodává do Číny zařízení, které má pomoci vybudovat moderní telekomunikační síť; během příštích dvou let tam hodlá investovat 150 milionů dolarů; a dosavadní stav 800 čínských spolupracovníků se během téže doby ztrojnásobí. Do roku 2000 by AT&T měla na svých čínských operacích vydělat na 3 miliardy dolarů. Jiným příkladem je firma Boeing, která počítá s brzkým uzavřením smlouvy na dodávku více než 50 dopravních letadel v hodnotě 5 miliard dolarů. K tomu přistupují vývozcí elektroniky a tisíců jiných amerických výrobků. Zájem na pokračujících obchodních svazcích s Čínou mají také miliony amerických občanů, kteří v posledních letech investovali miliardy do fondů, nakupujících akcie v Šanghaji a Hongkongu.

Konečně má i řadový americký spotřebitel prospěch z dovozu levnějšího čínského zboží: textilí, obuvi, jízdních kol, hraček, kuchyňského zboží a dalších artiklů. Kdyby čínské dodávky odpadly, netěžil by z toho americký průmysl, nýbrž jiné zahraniční zdroje, jak tvrdí maloobchodníci, například z Mexika nebo z Vietnamu. Čínský dovoz se v posledních 10 letech zvýšil desetinásobně, ze 3 na 33 miliard dolarů ve zboží.

Jediné, co hodlá prezident Clinton vyloučit, je dovoz čínských zbraní a munice, které činily asi 200 milionů dolarů, tedy v celkové částce méně než 1% importu. Je to spíše symbolický zákaz, než sankce. Prezident zároveň vyzval americké podnikatele, aby si pro své čínské působení vytvořili jakýsi dobrovolný mravní kodex. Ten by měl obsahovat zásady, jak má vystupovat a jednat americký obchodník v Číně. Američtí podnikatelé mají vyloučit z oblasti svého působení čínskou vězeňskou práci a její výrobky; nepodporovat politickou indoktrinaci a politický dohled na pracovišti; konečně by měli američtí obchodní představitelé otevřeně hovořit o lidských právech s čínskými úředními osobami. Kolik se z toho "mravního kodexu" uskuteční, bude ovšem záležet na jednotlivcích a jejich osobním angažmá.

Jakkoli Clintonovo rozhodnutí ve prospěch obchodu s Čínou působí jako základní změna v jeho osobních postojích a v postojích

O. J. Simpson byl na pohřbu své bývalé ženy minulý čtvrtek s dcerou Sydney, 9 let, a synem Justinem, 6 let. Teta Denise Brown řekla, že dětem nebylo dovoleno dívat se na televizi, a že měly schůzku s duchovním.

V průměru ani neumíráme

František Růžička

Kdo věří statistice, nežije sice věčně, ale žije zcela určitě spokojeně. Podle jistého průzkumu bylo zjištěno, že celková cenová hladina farmaceutických výrobků včetně homeopatik se u nás o 1,5-2% snižuje.

Tak vám nevím, ale asi mám smůlu. Pokud jsem si šel jen zcela výjimečně pro nějaký lék do lékárny, zaplatil jsem několikanásobně více. To dělá ten průměr, léky proti hladu a umírání byly zřejmě sniženy o tisíc procent.

Když se tak zamyslím nad celostátními statistickými údaji, nevyčáším z údivu. "Skoro" každý má už dvě auta, z toho jedno luxusní, dále tři televizory a z toho nejméně jeden zapojený přes satelit, cena benzínu je hluboce pod světovou úrovní, potraviny jsou daleko lacinější a zdravější než ve vyspělé západní cizině a cena bytů i nájemného je porovnatelná s tím nejlacinějším ubytováním v černošských slaměných chýších na břehu afrického kontinentu.

Podíváme-li se na ryze regionální statistiku, dovíme se, že Českobudějovické listy čte 36% domácností, Tábořské listy 20, Prachatické 19,5, Jindřichohradecké 17%. Jenže žádný statistický údaj již neuvádí, že Jihočeské listy jsou pohrobkem dřívější komunistické redakce Jihočeské pravdy (po revoluci DJP) a mají tedy zcela neotřesitelné posta-

■ LOS ANGELES

Děti O. J. Simpsona a Nicole Brown Simpsonové jsou možná největšími oběťmi Simpsonovy historie.

12. června byla zabita jejich matka, a o méně než týden později, v pátek, když byl Simpson uvězněn, staly se prakticky sirotky.

Sydney Simpson, 9 a její šestiletý bratr Justin spali, když byla jejich matka s jejím přítelem zabiti u domu na předním chodníku.

"Nedovedu si představit nic hroznějšího než jít spát a pak být někým probuzen, kdo říká, že maminka je mrtvá," řekl dětský psychiatr Dr. Julius Griffin.

Děti byly na matčině pohřbu ve čtvrtek se svým otcem, který je vedl za ruce a sehnul se a něžně je políbil.

Nejstarší sestra Nicole, Denise Brown řekla, že vůbec neposlouchají TV, aby děti neviděly zprávy. V neděli řekla, že děti jsou u rodičů své matky v Orange County a že s nimi mluvil duchovní.

■ WASHINGTON

Strach ze zločinnosti v "sousedství" stoupal dvakrát tak rychle mezi černými jako mezi bílými, což znamená, že násilné zločiny jsou spáchány na černých častěji než na bílých, podle nedělní zprávy Departmentu spravedlnosti.

vení na trhu v regionu. Jiné, konkurenční noviny neexistují a existovat ani nebudou. Takový je totiž zákon postkomunistické džungle a výdobytek Velké sametové.

jeho administrace, není tomu tak zcela. Od prvního dne převzetí prezidentského úřadu zdůrazňovali Bill Clinton důležitost ekonomických zájmů pro americkou zahraniční politiku v období po ukončení studené války. Vyzýval Američany, aby přestali hledět pouze na druhý břeh Atlantiku a věnovali pozornost novým ekonomickým oblastem v Číně, Japonsku a Latinské Americe. V tom ohledu se zdá být nejnovější rozhodnutí logickým pokračováním Clintonových zásad.

Důvody o prodloužení doložky nejvyšších výhod pro Čínu bude muset prezident obhájit v kongresu, který o doložce teprve s konečnou platností rozhodne.

českých bank znepokojuje ukladatele a zaměstnává státní kontrolory”.

Tak jeden ze střadatelů, Dagmar Frolíková, uložila si v lednu své životní úspory u banky Bohemia, v Praze. Tato banka nabízela úrok na vklady ve výši 14%. Zdál se jí býti lepší, než úrok menší než 10%, který nabízela, kdysi monopolní, Česká spořitelní banka.

K tomu je nutno podotknout, že Česká národní banka půjčuje peníze soukromým bankám a počítá 8% úroku. (Dle informací, kterých se mi dostalo laskavostí guvernéra ČNB /něco jako v USA je Fed, jinde Ústřední banky a pod./, pana Josefa Tošovského, u příležitosti Konference na ústřední banky ve východní Evropě a v nových, nezávislých státech (NIS), která se konala ve dnech 21.-23. dubna t.r. a kde jsem zastupoval Hlasatel. O konferenci samé a o způsobu činnosti ČND a podobných institucí ve východní Evropě, uveřejním podrobnou zprávu, jakmile časově budu moci.

V důsledku zásahu státních kontrolorů z ČNB je nyní banka Bohemia zavřena a úspory paní Frolíkové byly převedeny do jiného ústavu. Ona je však ochotna svěřiti své úspory jiné bance, bez ohledu jak nízký úrok ji bude udělen. Paní Frolíkové je 60 let, je na odpočinku a zažila hrůzu svého života, neboť celé její životní úspory, asi 20 tisíc korun, t.j. asi 680 dolarů, byly “zmrazeny” státními kontrolory na dobu 3 týdnů.

Jak říká dále zpráva pana Rockse, od února t.r. státní kontrolori převzali kontrolu tří bank a příslušní činitelé připomínají, že také několik dalších peněžních ústavů je na pokraji zřícení. Mnozí se obávají, že tyto události otrásly důvěrou malých střadatelů.

Tak na př., když státní kontrolori z ČNB - t.j. české ústřední banky a dohlížecího orgánu peněžních ústavů - zavřeli Bohemii a snažili se nalézt jinou instituci, která by byla ochotna převzít závazky Bohemie, paní Frolíková nemohla disponovat se svými penězi.

Konta bývalé banky Bohemie, byla nyní převzata Československou obchodní bankou (pozn. redaktora: výraz Československou není překlepem, ale je to zmatek...). Ukladatelé neztratili žádné peníze, ačkoliv nová banka platí jim pouze 7, místo původních 14 procent úroků. (Zde něco nesouhlasí: Podle pana Tošovského, ČNB půjčuje peníze ostatním peněžním ústavům na 8% úroku a Banka Bohemia je půjčuje svým zákazníkům na 7% úrok?!) Tato trpká zkušenost je příčinou, proč paní Frolíkové a jiným zahořkl bankovní systém, který vyrostl v době posledních čtyř let.

Další komentář paní Frolíkové, jak jej cituje David Rocks, překrásně líčí jak dokonale komunistická zvířata vymyla mozky našemu národu. Frolíková totiž říká: “My si teprve zvykáme na skutečnost, že existují ještě jiné banky a že máme vlastní volbu. Dříve jsme nevěděli nic. Měli jsme pouze jednu banku (pozn. red.: rozuměj spořitelnu). Úroky byly malé, ale alespoň byly zajištěny.”

Pan Rocks dále poznamenává, že od “sametové revoluce” (pozn. red. J.M.: správně od úspěšného užití NEPu, t.j. Leninova ‘Novaja ekonomičeskaja politika’), “kterou zde končil komunismus” (pozn. red. J.M.: správně, začala jeho nová fáse, což se nepodařilo ani Leninovi), “... bankovní odvětví se rozšířilo jako houby: Ze čtyř státem kontrolovaných bank, rozrostl se jejich počet na padesát soukromě vlastněných. Nyní mnozí odborníci se domnívají, že je na čase drastická změna.

Red. Rocks cituje pana Ivana Angelise, generálního tajemníka Svazu pražských bank, což je intervenční skupina reprezentující největší peněžní instituce země, který prohlásil: “Z hlediska mnoha měřítek, padesát dvě banky je příliš velké množství pro české národní území. Příští dva či tři roky je třeba k vykrystalizování, vyjasnění a konsolidaci českého bankovního světa.

“Důvody, proč tři banky se dostaly do úpadku se různí”, uvádí redaktor chicagské Tribuny. “Banka Bohemia zřejmě prodala bezcenné investiční nástroje zvané ‘základní bankovní záruky’ - ve skutečnosti pouze potvrzení se jménem banky a částkou, kterou má banka vyplatit držitelu dluhopisu na určitý den - zahraničním společnostem. Když bankovní kontrolori se dozvěděli o této činnosti banky, Česká národní banka zasáhla, což vedlo k panice střadatelů banky Bohemia. V dubnu, během dvou týdnů, znervozněním zákazníků vyzvedli z banky více než 80 milionů, dříve než oficiální kontrolní orgány zavřely banku a zastavili pohyb všech bankovních účtů.”

“V případě bankrotu dalších dvou bank, AB banky a Kreditní a průmyslové banky, tyto banky velmi jednoduše uzavřely příliš mnoho špatných půjček - některé z nich vlastním akcionářům - až zjistily, že se potápí. V tom okamžiku Česká národní banka převzala jejich administrativu. Mimo tyto peněžní ústavy představitelé ČNB také zavedli zvláštní správu nad dalšími asi šesti bankami, což vede ke spekulaci, že více bankovních domů stojí na pokraji nuceného konce své činnosti.”

V další části svého referátu o výše uvedených potížích - a řekněme si to upřímně a otevřeně - neokomunistické ekonomie (rozhodně ne národního hospodářství a finanční vědy), reportér Rocks se zabývá důvody rozrůstajícího se chaosu pozůstalých po stále žijících zlodějích

a vrazích českého a slovenského lidu. Vyložená ignorace problematiky a mechaniky svobodného hospodářství přímo jej bijí do očí, i když bolševici vyslali před rokem 1968 mnoho svých ekonomických agentů do Spojených států, aby zde “studovali” zdejší systém, vlastně názvosloví, jemuž do dnešního dne nerozumějí, jak opět a opět demonstrují, někdy i na stránkách této publikace. Jsou uveřejňovány proto, neboť vedení těchto novin věří, že každý má právo na vyjádření svého názoru, a také právo, udělati ze sebe osla.

A zde je několik drobků jeho pozorování. “V okamžiku, kdy české hospodářství změnilo svůj směr z komunismu ke kapitalismu, tisíce nových podniků otevřelo své dveře a současně tucty bank vypučelo, aby jim mohly dodávat potřebný kapitál k jejich podnikání. Hlavním problémem byla ta skutečnost, že pouze několik z nových podnikatelů mělo zkušenost a důkazy, které by potvrdily jejich schopnost k obdržení úvěru. Pouze několik peněžních ústavů mělo vycvičené analytiky a odborníky na uzavírání úvěrů.”

K tomu Angelis podotýká: “Prakticky všichni podnikatelé byli nováčkové. Ohodnocování jejich obchodních plánů se dělo bez jakýchkoliv pravidel a bez jakékoliv zkušenosti. Lidé v bankách neměli také žádnou zkušenost a trh byl v horečné změně, takže mnoho bank uzavřelo se svými klienty půjčky, které prostě nepracují.”

Koncem svého referátu pan Rocks podotýká: “Aby bylo zamezeno působení dalších bankrotů, český parlament má vydati v nejbližší době zákony, které by upravily obchodní chování finančních ústavů. Mezitím, ministerský předseda, Václav Klaus, se pokusil o snížení důležitosti a významu bankovních skandálů; přirovnává současné problémy ke srážce auta na frekventované silnici. Jedno auto může být v nehodě, ale ta nemusí nutně ovlivnit druhá vozidla na téže cestě.”

Tak končí referát pana Rockse z Prahy

K tomu je třeba dodat. To, o čem píše pan Rocks, bylo nám známo dříve, než se to stalo. Komunisté provedli s českým národem klasický experiment s podmíněnými reflexy, přesně tak, jak jej definoval a dokázal slavný ruský fyziolog dr. Ivan Petrovič Pavlov na pokusných psech. Máme po ruce tolik dokumentárních případů, vlastních a hořkých zkušeností, že se v jiné formě k tomuto zjevu degenerace, byť i jen dočasně, co nejdříve vrátíme. Je pouze nutno povšimnout si předposledního odstavce referátu pana Rockse o zamezení bankrotu, v českém finančním i průmyslovém světě, pomocí zákonů vydaných v nejbližší budoucnosti českým parlamentem. Tím by byla celá záležitost dokončena, neboť málokdy se sešlo dohromady tolik prázdných hlav, neinteligentních, nevzdělaných a nezkušených lidí, jací operují jakožto “zástupci” českého člověka. Škarpa, která se zásluhou komunistických zlodějí a vrahů, kteří patří ke zdi, vyvalila do ulic a na veřejné cesty. Naše vlast je jimi přímo zaplavena. Ale přijde den, že ti, kteří ochránili tyto lidské hyeny od zasloužených trestů, budou stát na lavici obžalovaných, tak jako stáli a do dneška stojí jejich duševní bratři - Hitlerovy nacisté, národní socialisté, správně příslušníci německé národně socialistické strany práce (NSDAP). Jaký trest je přiměřený za čtyřicet pět let mučení a ničení národa? Necht' si laskavý čtenář dá sám odpověď na tuto otázku.

POLITICKÁ SCÉNA...

autoritativně. - a to, právě v posttotalitních společnostech bývá mimoděk porovnáváno s dobami minulými.

Kritici, ať už z řad opozice nebo prostě jen nespokojených občanů mají další dost vážný argument a tím je Nadace Václava Klause, jejímž místopředsedou je Petr Čermák — Mladý svět se ve svém posledním čísle událostí opět zabývá, tentokrát ve smyslu porušení zákona o ochraně veřejného zájmu.

Obecněji řečeno - ve společnosti je příliš mnoho problémů a za hodně z nich, ať už důvodně či iracionálně budou voliči vinit Občanskou demokratickou stranu a začnou pomalu uvažovat o alternativách.

Tou nejhorší by samozřejmě byl útěk k levici. I nad tou lepší visí ovšem otazníky, protože opozice je roztržena a příliš mnoho malých stran má vlastně totožný, obecný politický program, ale ke spolupráci se jaksí nechtějí odhodlat.

Jistý psychiatr, který analyzoval mnoho problémů svých pacientů, zjistil, že převládající lidské starosti spadají do pěti hlavních kategorií:

Starosti nad věcmi, které se nikdy nestanou	40%
Starosti nad tím, co se již nedá změnit	30%
Starosti nad ztrátou zdraví, které se nikdy neuskuteční	12%
Starosti nad dětmi a přáteli, kteří jsou schopni si pomoci sami	10%
Starosti nad skutečnými problémy	8%

Z toho vyplývá, že 92% našich starostí je zbytečných!

rozhodnutí většiny této celosvětové organizace, na názoru většiny zástupců všech zúčastněných států světa. Zásah vojsk OSN pro někoho může proto znamenat skutečně boj za jeho svobodu, ale není tam zcela vyloučeno, že nejdou (tato vojska) potlačovat svobodu těch druhých, kteří mají tu smůlu, že nedokázali přesvědčit svět o své pravdě! Anebo byli z jiných důvodů (zájem mocných) třeba neprávem označeni za viníky nepokojů. V žádném případě tam to není jisté, zda UNPROFOR je vždy na té správné straně barikády. Ale i kdyby tomu tak bylo. Nám totiž nepřísluší toto posuzovat, ani tehdy nelze tento druh vojsk srovnávat s našimi bojovníky za svobodu. Jistěže, jsou to dobrovolníci. Nikoho tam nikdo neposílá nuceně. Jenomže, kdyby ne ty vysoké platy ve valutách, nevím, nevím, kolik by jich tam šlo z čisté lásky ke svobodě některé ze zneprátených stran... (!!!)

Je sice pravda, že tam ti vojáci mohou přijít k úrazu, ba i život svůj tam položit. To však není jediné povolání kde člověk riskuje, aniž by bojoval "za svobodu" někoho - dobře za to zaplacen...! Tito "hrdinové" se prostě dali najmout do jistého druhu služby. Nic víc a nic míň. Proto z nich nedělejme bojovníky za svobodu, abychom nebyli směšní! Pokud jde o ně samotné, ti nemají ani potuchy o tom, co to znamenalo bojovat za naši svobodu... zpod germánského jařma. Nebylo to dobře placené dobrodružství pod ochranou OSN, a bezvadně zásobené oddíly vším potřebným. A za všech okolností s jasnou všestrannou převahou nad protivníkem! Tím samozřejmě nechci nijak snižovat jejich úlohu v rámci zachování míru na světě. Nechci tvrdit, že by neobstáli, kdyby byli na místě skutečných bojovníků za svobodu, ale to by obstál i ne jeden havíř, tavič, zedník, řidič, policista a mnohý další. A přesto se nikdo z těchto profesí necpe do řad bojovníků za svobodu. Proč tito námezdní vojáci, to bych rád věděl?!

Legionáři, hlavně v Rusku a v Itálii, ale i na jiných frontách první světové války se formovali převážně anebo zcela jenom ze zajatců. Mohli si říci, že pro ně válka skončila. Ale oni raději šli bojovat, riskovat své životy, zmrzačení, ale i jiná rizika podstoupit, aniž by kromě nejnужnějších potřeb pro přežití cokoli navíc dostali. Bojovali za svobodu svého národa a jejich jedinou odměnou byly vítězné bitvy s nenáviděným germánským utlačovatelem! Taktéž bojovníci za svobodu v druhé světové válce. Tito měli co do činění ještě s o něco krutějším německým nepřítelem. Nejenže riskovali své životy, zmrzačení a strádání, ale i pomstu Němců na svých příbuzných doma, pokud se o tom tito "učitelé demokracie" dozvěděli. Za účast v odboji byly vyražďovány celé rodiny odbojářů! A snad nejtěžší to měli partyzáni. Ale říci to všechno několika slovy, to ani dost dobře nejde. Chtěl jsem jen co nejstručněji poukázat na BEZBŘEHÝ CYNISMUS od těch,

kteří Modré barety přirovnávají k nám, k našemu boji za národní svobodu.

O automobilech ...

za pár hodin mimo území naší republiky.

Pokud nechce člověk splakat nad výdělkem, potom má prakticky jedinou možnost, auto pojistit. A právě o výši pojistného se vedou polemiky už téměř rok. Vše začalo v červenci loňského roku, kdy se na veřejnosti objevila informace, že od srpna 93 mají být zvýšeny u České pojišťovny sazby až o tisíc procent. Vedení pojišťovny tento krok zdůvodňovalo ztrátami, které jí způsobilo zdražení náhradních dílů, opravárenských prací a také nárůst krádeží motorových vozidel. Na zásah ekonomických ministrů byly nakonec sazby poněkud sníženy a zároveň Česká pojišťovna přislíbila, že havarijní pojištění sjednané před prvním září 93 zůstane v platnosti beze změny.

Sešel se rok s rokem a většina automobilistů dostává domů dopis, ve kterém jim pojišťovna sděluje vypovězení pojištění za starých podmínek. V tomtéž psaní jim zároveň nabízí možnosti nové. Pro mnoho automobilistů však těžko splnitelné. Ten kdo vlastní starší vozidla, má smůlu - Česká pojišťovna mu je nepojistí. Stejně na tom budou majitelé luxusních automobilů. Ti šťastnější potom budou muset sáhnout poměrně hluboko do kapsy. Sazby se pohybují zhruba v rozmezí tří až deseti tisíc u typů běžně dostupných širší veřejnosti. Mohlo by se tedy očekávat, že Česká pojišťovna přijde o klienty, kteří se masivně pohnou ke konkurenci. Té se u nás dostává ještě méně než pověstného šafránu. Lidé se mohou obrátit pouze na pojišťovnu Morava a na Hasičskou vzájemnou pojišťovnu. Ta však pojišťuje jenom škodovky, lady a tavnice mladší sedmi let. Česká pojišťovna má tedy dominantní postavení na českém trhu. V něm ji ujistí i některé naše zákony. Například zákonné pojištění motorových vozidel je možné sjednávat pouze u České pojišťovny. To odrazuje některé zahraniční renomované ústavy, aby začaly působit i na našem území. Nová právní norma, která by měla tento nedostatek odstranit se teprve připravuje. Představitelé ministerstva financí se domnívají, že nový zákon by mohl začít platit od ledna roku 1996. Realisté jsou poněkud skeptičtější a hovoří o delším časovém horizontu. To znamená, že výsadní postavení České pojišťovny v oblasti automobilů bude i nadále zachováno. Tato instituce si tedy bude moci diktovat podmínky a zákazník je bude muset pravděpodobně akceptovat. Pořád se mu ještě vyplatí požadovanou sumu zaplatit než riskovat, že zůstane bez auta i bez peněz. Dá se také očekávat, že poroste počet fingovaných havárií a krádeží. Někteří podnikavci si tak budou chtít kompenzovat zvýšené náklady na pojištění. A v mnoha případech se jim toto podvodné jednání bude těžko dokazovat. Jinými slovy řečeno, zvýšení sazeb ještě nemusí znamenat, že přinese požadovaný efekt. Ten by snad mohla přinést větší konkurence. Pokud však ministr pro hospodářskou soutěž Belehrádek nezmění svůj názor, že Česká pojišťovna již monopolní postavení nemá, nedá se očekávat podstatná změna. To se ostatně netýká pouze pojištění automobilů ale i jiných oblastí našeho hospodářství. V nich vyskytující se monopolní postavení bývá často obhajováno některými ministry a to i proti doporučení Stanislava Bělehrádky, pozici konkrétního podniku poněkud oslabit. Konkrétní firmy tedy celkem logicky maximálně využívají podmínek, které jim naše společnost zatím nabízí. Bylo by naivní očekávat, že by tomu mohlo být jinak.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtete si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994 \$629.00
od 1. června 1994 \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994 \$659.00
od 1. června 1994 \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994 \$519.00
od 1. června 1994 \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994 \$599.00
od 1. června 1994 \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

PROTEKCE.

Napsal

BEDŘICH MORAVEC.

“Opravdu, Bohouši, jsem matkou a ani nevíš, jak jsem šťastna”, odvětila.

“No, já jsem také rád”, řekl objav jí. “Nebudeš teď mít příčin k všelijakým nápadům, které mne připravovaly o klid.”

Na polích kolem Hořína orali Dolanovi čeledínové k jarní setbě, ale Dolan dnes na práci nedohlžel, ač jindy býval na poli první a poslední z něho odcházel. Už před čtrnácti dny přijela do Hořína Dolanova matka a především přijel také rada Cechner. A včera večer běžela šafářka do vsi pro babičku Řihánkovou a ta zůstala ve dvoře přes noc. Ráno, když mužští vyjžděli ze dvora, žádný neopovážil se zapráskati bičem a ženské, které šly na pole rozsávat, povídaly si s tajemným úsměvem: “Dnes to bude jisté. Než se na poledne vrátíme, budeme vědět.”

V ložnici spočívala Blanka na lůžku a Dolan seděl u ní a držel její hlavu ve svých rukou. Blanka chvílemi obracela k němu své oči, sténala, ale usmívala se. Pokojem čile pobíhala stará Řihánková, stále něco chystajíc a matka Dolanova ochotně jí pomáhala. V kuchyni šafářka s Lopatovou měly také plné ruce práce. Ve velkém pokoji nepokojně přecházel rada Cechner.

“Bohouši, bojím se,” řekla Blanka, ovinuvši ruce kolem hrdla mužova.

“A čeho se bojíš, miláčku?” tázal se Dolan, přemáhaje pohnutí.

“Bojím se, že umru,” odvětila Blanka slabým hlasem. “A právě teď blížím se vrcholu svého štěstí.”

Řihánková přiskočila k lůžku a řekla resolutně: “Ať jde milostpán do sousedního pokoje, když se milostpani bojí. To jsou ženské věci a on nám tu není nic platen. Panu radovi se beztoho asi stýská!”

Dolan políbil ženu, vyšel poslušně z ložnice.

Dlouhou půlhodinu ztrávili tehán i zeť v předním pokoji. Za tu dobu vyměnili jen několik slov. Potom ozvalo se v ložnici slabé zavrnění, potom šplouchání vody ve vaně a hlasitý dětský pláč.

Rada si volně oddychl, Dolan hleděl oknem do krajiny a setřel si slzu s oka. Byla to slza radosti. Měl dítě! A zase za dlouhou chvíli bylo v ložnici slyšení jen kroky Řihánkové a staré paní Dolanové. Potom objevila se mezi dveřmi hlava Řihánkové s upoceným obličejem.

“Tak už, milostpane, máte syna,” řekla šeptem a Dolan po špičkách vešel do ložnice.

Přivřel za sebou dveře a zbledl leknutím. Blanka ležela na lůžku jako alabastrová socha. Takové narození člověka je přece jen hrozná věc a ženy musí za svou lásku platit ukrutnou daň.

Ale už přistoupila k Dolanovi jeho matka a slzíc podávala mu dítě, zavínuté v bílé peřince.

“Polib svého prvního syna, Bohouši,” řekla dojata. “Máš roztomilé dítě.”

Dolan nahnul se nad své dítě s nevypsitelným pocitem. A v tom dítě otevřelo oči a podívalo se na svého otce. Bylo to krásné oko Blažencino, které se na Dolana dívalo.

“Mami, to je štěstí,” zvolal Dolan a objav tu peřinku, kterou matka držela, políbil své dítě na růžové rtíky.

“Ba je,” řekla paní Dolanová. “Máš dítě, jako by je vymaloval.”

A v tom už zmocnila se dítěte Řihánková, aby je ukázala dědečkovi. Dolan přistoupil ku Blance a shýbnuv se políbil ji na čelo. Bylo spocené a studené. Mluvit nemohla mladá matka, jenom do očí podívala se mužovi, ale ty oči se smály, třeba byly bolestí strhány. A zatím v předním pokoji odehrál se výjev neméně srdečný.

“Tak, milostpane, tady je ten vnouček,” přibatočila se Řihánková k radovi a podávala mu dítě.

Cechner slze vzal dítě a srdečně je zlíbal.

“A neumře?” otázal se vraceje dítě babě.

“I kde pak,” smála se Řihánková. “Je to Hoříňák, ti mají zdravé jádro.”

Rada srdečně se zasmál boдрému vtípu. Vždyť ho naplňoval blaženou radostí.

Dolan seděl vedle lůžka Blančina, když se Řihánková s dítětem vrátila.

“Ted’ se může milostpani podívat na toho chlapce,” řekla Řihánková a podržela dítě Blance před očima. Blanka se usmála, ale pojednou sesmutněla a zašeptala: “Neumře, paní babičko?”

“Ten kluk?” rozesmála se Řihánková. “Vždyť je jako ouřezek. Za toho ručím. Já to znám. Takové děti neumírají až za sto let.”

Blanka pohlédla blaženě na Dolana. V ložnici silně se topilo, Řihánková ted’ otevřela vyhlídku okna. Zavánil sem proud čerstvého vzduchu a s ním vnikl sem jásavý trylek ptačího zpěvu.

“Slyšíš, miláčku?” otázal se Dolan nahnuv se k ženě.

“Skřivan,” zašeptala usmavši se radostně.

“První posel jara,” řekl Dolan.

“Posel našeho manželského štěstí,” šeptala Blanka a zavřela oči, aby si trochu zdímla po tolikerém utrpení.

Bylo třetí léto od té doby, co Dolan najal Hoříňanský dvůr. Blanka seděla v zahrádce před dvorem, dvouletý Bohouš batolil se u jejích nohou, hraje si v písku a na cestě před zahrádkou nejstarší dcera Lopatova vozila v kočárku druhé dítě Blančino, maličkou Běličku. Chůva vyhlížela k silnici a pojednou zvolala: “Milostpán už jede, práší se na silnici.”

Blanka vyšla ze zahrádky.

Za chvíli zahrčel kočár před dvorem a Dolan vyskočiv políbil ženu a děti.

Byl v černých šatech a trochu pobledlý. Vešel s Blankou do zahrádky. Usadili se vedle sebe na lavici a chvíli mlčeli.

“Tak jaký byl pohřeb?” otázala se Blanka.

“To víš, jako obyčejně na venkově. S mnohou slávou, ale málo srdečnosti,” odvětil Dolan.

“Ubohá Ema,” vzdychla Blanka. “A co jí bylo?”

“Souhotiny,” odvětil Dolan temně.

Zase manželé chvíli mlčeli.

“Ema tě milovala,” začala pojednou Blanka hovořit. “Divím se, že při tvé povaze nedošlo mezi vámi k obapolné lásce, když jste se v Hořině tak úzce stýkali.”

“Tomu nerozumíš,” pravil Dolan. “Věděl jsem, že mne Ema má ráda, ale já ji nemiloval. Vzáti si dívku jen k vůli tomu, abych byl zaopatřen, k tomu jsem se nemohl odhodlati. Je ovšem možné, že bych si byl později Emu vzal třeba i bez lásky, až bych se byl domohl samostatného místa. Byl bych to učinil jedině proto, aby to děvče nepocítilo, že je mezi děvčaty vyděděno. Ale poznal jsem tebe a osud Emin byl rozhodnut. Vidíš, že jsem jednal dobře bože se protekce. Kdybych nebyl Žikanovu protekci odmítal, neměl bych dnes tebe a seděl bych na některém dvoře jako opuštěný vdovec.”

“Ale ta ubohá Ema,” vzdychla Blanka.

“Na tu věc musíš pohlížeti tak, jakou skutečně jest, Bělo,” řekl Dolan neobyčejně vážně. “Láska naše byla vykoupena dvěma lidskými životy. Jeden člověk zemřel, abys ty mne mohla milovati a jeden zemřel, abych já mohl milovati tebe. Jsme tedy vyrovnáni, Bělo, a nemáme si co vyčítati. Ale povinnost máme. Za ty dvě oběti lidských životů musíme světu vychovati ze svých dětí dva dobré lidi. Alespoň takové, jako byla nebožka Ema.”

“Vychovám z nich takové dva srdečné lidi, jako jsi ty a náhrada bude úplná,” slibovala Blanka.

“Vštěpuj jim duševní vlastnosti moje i svoje,” řekl Dolan, a náhrada bude ještě úplnější.”

Manželé se objali a políbili.

Za les zapadalo letní slunko a ozářilo ten obrázek manželského štěstí. Poslední stín, který kalil Blančino štěstí, zmizel. Bohouš nemůže jí nic vyčítati, ani on není bez viny. Ema se jistě pro něho utrápila. O velikosti viny mužovy neuvažovala, neporovnávala ji s vinnou svojí, byla jen ráda, že nabyla klidu. Vždyť Bohouš sám řekl, že jsou ted’ vyrovnáni. Na Emu vzpomínala upřímně, ale byla přece jen ráda, že se to tak všechno stalo a že Bohouš opovrhnuv Emou, zamiloval se do ní. I ti nejšlechetnější lidé mají jistou dávku sobectví, jedná-li se o jejich vlastní blaho a štěstí.

JAK NEPOTRESTAT VRAHY

- doznání předsedy nejvyššího soudu Otakara Motejla

Protože nás zajímalo, proč téměř pět let po údajné protikomunistické revoluci, která svrhla nelidský okupační režim, nikdo z komunistických zločinců nebyl postaven za svoje zločiny před soud, zašli jsme za tím nejpovolanějším, za předsedou Nejvyššího soudu ČR JUDr. Otakarem Motejlem. Ten nám to vysvětlil.

Cibulka: Má nejvyšší soud možnost iniciativy, popřípadě signali-

nou fyzicky nejsou k dispozici a trestní stíhání proti zemřelému nelze tedy konat, a byli to výhrady jaksi eventuálního promlčení a opravdu tedy, to zní blbě, ale jako řada skutkových nejasností.

Cibulka: Já předpokládám, že pokud tady bylo vyneseno statisíce politických rozsudků, z nichž 275 tisíc už bylo rehabilitováno jako nespravedlivé, co brání zahájení trestního stíhání těch, kteří jsou

staveni před soud, a pokud já vím, tak většina jich, nebo téměř co já vím, tak nežijí ti soudci.

Cibulka: My máme opačné informace, ale přesto bych se chtěl zeptat, co brání trestnímu stíhání lidí, kteří jsou vinni zločiny spáchanými v 60., 70., 80. letech?

Motejl: Tam, podle mého názoru, je to otázka průkazu nějakého takového rozsudku, který byl, produktem kvalifikovaného prokazatelného,

Cibulka: Dobře. Takže když poslanci teroristické diktatury, zločinné diktatury, přijmou zákon, že nesouhlasím budou vypichovány oči a policie, prokuratura, soudy, dozorce zajistí provedení tohoto zákona, po návratu společnosti k normálu, nemůže žádná z oslepených obětí nikoho žalovat. Je to normální?

Motejl: No, z rodu jaksi hypotéz. No ne, no je to.

Cibulka: Dostat 25 let vězení nebo vypíchnout oči, to už...

Motejl: Dobře, buďme, je to o něčem jiném, pošlyte. Vypíchnout oči, není tady trest, že jo, civilizované společnosti.

Cibulka: Proč?

Motejl: 25 let je nebo není civilizovaný trest, ale je to trest civilizované společnosti.

Cibulka: V celém islámském světě je naopak necivilizované někomu dávat doživotí, když se mu má slušně useknout ruka.

Motejl: No, to je pravda, ale myslíte, že bude tedy islámský svět, až přestane fungovat, že třeba, já nevím, rychle, koho, že třeba v Alžírě v dnešní době jsou všichni islámští soudci postaveni za to, že ukládali trest odnětí ruky, před soud?

Cibulka: Pane doktore, utíkáme od problémů, já jsem tím chtěl říct, vy tvrdíte, že je potřeba prokázat úmysl porušit zákony. Já tvrdím, že naplnit nelidský zákon je stejný zločin, jako kterýkoliv jiný.

Motejl: Eticky máte možná pravdu, ale právní důsledky z toho těžko vyvodíte.

Cibulka: Ale pak nechápu, na základě čeho proběhla v nacistickém Německu denacifikace, protože potom to byl čistý teror proti právnímu nacistickému státu?

Motejl: Já s váma souhlasím v tom, co je moje řeč, že tedy to, co jaksi probíhalo po 45. roce s určitou retroaktivitou ve vztahu tedy k tomu celoevropskému běsnění, by se dalo jistě srovnat v mnoha směrech s tím, co se odehrávalo ve východní části Evropy před rokem 90, že jo? Je paradoxem, že zatímco v tom 45. roce se tady ten evropský kontinent a dokonce i ti Američani, i když s určitým skřipěním zubů, se k tomu připojili, se na tom dohodli, se po tom 90. roce ta východní část toho kontinentu se na tom nedohodla.

Problém ovšem je, že i ta německá denacifikace šla proti všemu mno-

Necenzurované noviny 23 / 1994 **03**

taky. Ale považujete Benešovy dekrety za nedemokratické nebo ohrožující demokracii, nebo naopak nastolující demokracii?

Motejl: No něco mezi tím.

Cibulka: Bylo možno nepřijmout Benešovy dekrety?

Pokračování na str. 8

Primátor města Brna, ing. Jiří Horák (vpravo), přijímá výkvět našeho (čti „jejich“) soudnictví. Soudnictví vítězů. Vlevo JUDr. Otakar Motejl.

zace protiprávního stavu?

Motejl: Nejvyšší soud má možnost ve svých usneseních reagovat na způsob uplatňování některých právních předpisů.

Cibulka: Existují statistiky obětí justičního teroru? Máte je k dispozici?

Motejl: Statistiky obětí justičního teroru jsou do jisté míry srovnatelné se statistikami aplikace zákona 119 z roku 90 o soudních rehabilitacích, i když tady víme oba, že tedy to není přesně totéž.

Cibulka: Co brání zahájení trestního stíhání pracovníků represivních orgánů státní moci, kteří jsou podepsáni pod teroristickými rozsudky?

Motejl: Co brání, to je spíš otázka na orgány činné v trestním řízení než soudce, že soudní zákrok nemůže nastat, kde není žalobce, není soudce. Mohu říci tedy jako ze svých zkušeností pamětníka oněch 42, že tedy někteří takoví ti frakvantní už větší-

pod těmito úředně přiznanými teroristickými rozsudky podepsáni?

Motejl: Podívejte se, k tomu počtu 275 tisíc rehabilitovaných rozsudků jsou třeba tedy rozsudky proti nepřítomným a to je velikánský množství v těch odsouzených podle 109 (ilegální opuštění republiky). Ta rozhodnutí těžko hodnotit za nezákonná nebo teroristická. Ten rehabilitační zákon tedy pojal určité skutkové podstaty, které byly jaksi post restem prohlášeny, že jsou v rozporu, řekl bych, se základními právy a svobodami...

Cibulka: Znáte alespoň jeden rozsudek uplynulých 42 let komunistické diktatury, který byste označil za teroristický?

Motejl: Ano.

Cibulka: Znáte?

Motejl: Jistě.

Cibulka: Byli strážníci tohoto procesu postaveni před soud?

Motejl: Podívejte se, to jsou ty procesy z padesátých let. Ti nebyli po-

prokazatelné jako zločinného jednání toho soudce.

Cibulka: Domníváte se, že když rehabilitační soud ten rozsudek uzná za teroristický, že to není prokázáno?

Motejl: Rehabilitační soud ho uzná za nezákonný. Ale on to neudělal rehabilitační soud, to udělal zákon, to jsou všechno rehabilitace ze zákona.

Cibulka: Ano, no ale pokud zákon v demokratických poměrech o tomto rozsudku mluví jako o nezákonném, to znamená, že tento nezákonný rozsudek byl někým vyneseno. A co brání postavení před spravedlnost toho, který vynesl nezákonný rozsudek?

Motejl: Pro to, bych někoho tady trestně stíhal nebo abych kárně ho stíhal třeba i, musím prokázat jemu, a to důkazní břemeno je na straně toho žalobce, že jednal v úmyslu tedy porušit nějaké právo nebo poškodit nějaký zájem.

To je řečnická otázka.

Motejl: Moment. Já mám určité výhrady asi k tomu, to je politická, to není separálie. Určité výhrady k tomu, co se jaksi, Benešova republika, jako republika provinění, čili jako republika třetí. Ta má určité škraloupky v mých očích.

Cibulka: Máte pravdu. V mých

hem výrazněji než proti soudcům. A v tomhle to byl ten bolševismus originálnější, že všechny fašistické režimy oddělovaly politickou justici od kriminální justice. Všechny ty režimy počínaje Němci byly různé sondrgerichty a nakonec to měli Španělé ještě v roce 1978, měli politické tribunály, to znamená, pokud

šlo o to řešení té justice, tak se odstranila tahle věc a zůstali tam ti lidé.

Cibulka: Teďka bych měl další otázku: Vy nepovažujete Benešovu republiku za demokratickou?

Motejl: To jsem snad neřekl, takhle, abychom si rozuměli.

Cibulka: Budeme pokračovat.

JAK NEPOTRESTAT VRAHY

- doznání předsedy nejvyššího soudu Otakara Motejla

Motejl: Nepřijmout ne. Možná, že se některé věci tam mohly řešit velkoryseji, ale prosím vás, jiný je pohled nás a jiný je pohled těch ...no, ne, těch dnů, podívejte se, to je problém, řekl bych, celé Evropy, tahle otázka retribuce, otázka jaksi likvidací války, ta byla politicko-emocionální, jednoduchá, jo, stíhání válečných zločinců, pokud se jen provozuje v dnešních rozměrech a v těch rozměrech, v kterých se to dělo v tom 46. roce. Že.

Cibulka: Proč jsou nacističtí dozorcí a vězeňští lékaři soudně stíháni ještě po 50 letech a komunističtí nejsou stíháni vlastně ani několik hodin po změně režimu?

Motejl: No, tak tady to je dost zajímavá historie, to se ptáte tedy i na té druhé straně, upřímně řečeno. Zatímco jaksi se pro otázku retribuce válečných zločinců II. světové války ten svět jako do jisté míry unifikoval, tak posléze v dobré jaksi snaze na koexistenci dvou táborů i ten Západ akceptoval, že ta definice těch válečných zločinců vlastně vyloučila takovou, v té oblasti třeba té genocidy, tu politickou stránku věci. Zatímco ty norimberské stanoviny vycházely tedy z těch represivních činností motivovaných rasově-politicky střídavě, tak potom Západ šel východu na ruku. Že tam nechali náboženství, rasu, národnost, a vypustili tam tu politickou stránku věci, a tím vlastně do jisté míry vyvinil i ten východ z té možnosti, tam, kde ta represe neměla tedy ten třídní, kde měla náboženský národnostní aspekt, to učinila bez-trestné: Ale oni to věděli, proč to dělají, protože i pro ten Západ byl problém řešit otázky nějakých těch represivních akcí alla Granada a Kongo, a různé tyhle výlety, akcesí, řekl bych, západního pořádku.

Cibulka: Proč se domníváte, že jsme nuceni sledovat justiční divadlo, když šéf StB je souzen za nepovolené skartace a ne za řízení teroristické organizace proti této společnosti? Mně to připomíná, jako kdyby jsme po 45. Hitlera soudili ne za jeho zločiny, ale za to, že přešel křížovatkou na červenou? Mluvím o generálu Lorencovi a jeho bandě, Kincl, tam je, můžu vám jmenovat desítky dalších, kteří ani nebyli souzeni.

Motejl: To je totéž, jako proč Němci soudí Milkeho za vraždu z 35. roku, a ne za to, co dělal tam, je to pro jako z určitého právního pozitivismu, takže tedy každému jenom ten skutek, který je jaksi dosaditelný, že jo. Já nevím, je to blbě, že by nám chyběl jako ten hlavní Norimberský proces, že jo. Tady jde o ten stále stejný problém té hierarchie, té odpovědnosti, odpovědnost politická, odpovědnost morální, odpovědnost právní, že.

Cibulka: Ale Gehring přece nebyl souzen za to, že přešel na červenou nebo že někde ukradl obraz, ale za svoje skutečné zločiny.

Motejl: No dobře, ale Himmler nebo Gehring nebyl souzen ani za to,

a také nikdo Geringovi netvrdil, že by házel bomby na Berlín, že by podpaloval tady Rotterdam, nebo že by tady něco takového....

Cibulka: Svými rukama někoho rdousil nebo někoho zabil....

Motejl: A nebyli souzeni zase na-proti tomu žádní z letců luftvafe, který bral třeba ke konkrétnímu útoku na Rotterdam nebo k útokům na kterékoliv jiné místo na světě, že jo. My jsme se dostali do jisté míry do toho obráceného gardu, ale je to také dáno do jisté míry generačně, dneska máme tendenci honit ty špióny, abych tak řekl, že jo, ale ten problém, prosím vás, to není náš, to je opravdu jaksi naneštěstí problém celovýchodoevropský. Němci dneska honějí ty, co střelí tam na ty zdi, že jo.

Hrbková: To znamená, že napadáme vlastně dílčí jevy, dílčí projevy systému nikoliv systém sám!

Motejl: Nemají dost instrumentu na to ten systém sám...

Cibulka: A proč ty instrumenty byly před 50 lety a nejsou dnes?

Motejl: Nezapomeňte, že ty instrumenty před 50 lety byly velice složité konstruovány a měly jednu jedinou výhodu. Že řešily problém 5 let zpát-

ky. Norimberský proces se vůbec nezabýval nacistickým těsněním před rokem 1939, ačkoliv se to v Německu rozvíjelo tedy masově. Himmler nebyl tedy stíhán, ale nebyl nikdo z těch stíhaných tedy v Norimberku stíhán za koncentrační tábory 4pro antifasisty do roku 39.

Cibulka: Ale co tedy brání nám?

Motejl: Protože tam totiž vždycky nutně dochází k tomu, k těm dílčím jevům v tom určitém systému. Ten určitý systém, u nás konkrétně, že, určitý systém usnesení, já nevím, XII. sjezdu, vyhláší tedy boj likvidace třídního nepřítele, nebo likvidace ..., že jo.

Tady logika věci by byla toho, kdo vymyslel toto, řekl bych, tento slogan a kdo tady udělal to. My máme teoreticky možnost stíhat aplikátora. Toho posledního aplikátora dole, že. My máme, to už je otázka generační z těch protagonistů myšlenek diktatury proletariátu, a tedy toho bolševického systému u nás, nemáme fyzicky dnes už k dispozici nikoho.

Cibulka: Co nám tedy brání zkvalitnit norimberské zákony a odstranit jejich slabiny, místo toho, abychom je vygumovali jako

takové? Proč volíme cestu zpět, místo abychom šli dopředu?

Motejl: Pane Cibulka, můj pohled na to je takový, že není problém udělat jakýkoliv politický proces. Ale není jaksi asi věci potřeby zavádět politické procesy.

Cibulka: Či potřeby?

Motejl: Společnosti. Takhle, já si nedovedu, podívejte se, jestliže chci jaksi hovořit o nějaké společnosti s nějakou morálkou a s právem, tak musím tedy vycházet z toho, že opravdu to právo od určitého okamžiku bude platit pro všechny stejně. Já nemohu dneska, krásný by byl proces proti Klementu Gottwaldovi, a já nemůžu připustit, aby jeden jediný soudce soudil v procesu proti Klementu Gottwaldovi, to je v procesu, kde se ten obviněný nemůže bránit. Jo?

Cibulka: My nežádáme proces s Klementem Gottwaldem.

Motejl: No ne, ale ten by měl být totiž. Tam to někde začíná.

Cibulka: My bychom se spokojili s procesem proti žijícím zločincům.

Motejl: Jenže ten žijící zločinec vám tady bude prezentovat, že to tak

já, komu dokážu vraždění zajatců ... vraždění lidí?

Cibulka: Odpůrců komunismu, to se dá prokázat.

Motejl: Máme, prosím vás, my máme možná k dispozici, teď mluvím o tom, co víceméně vím, je to středisko koordinační, tedy úřad pro vyšetřování má vytypováno pár nějakých bachařů, kteří tedy ve vazbě nebo ve výkonu trestu někoho tloukli. Nechtě se ty procesy konají, ale co se tím vyřeší?

Cibulka: Že zločin bude pojmenován a odsouzen a bude to výstraha všem ostatním, kteří chtějí někdy jít touto cestou. Nejde přece jen o pár bachařů, kteří někoho ztloukli...

Motejl: No dobře, tak na tom se, řekněme, pracuje, že jo. Víme všich-

ni nebo dovedeme si představit, jaký je problém, a to je opravdu ... dneska tedy dokázat, že pan Opršálek, který soudil v roce 1951 jako dozorce v domečku, jako pomocník v domečku pana Nováka, tam opravdu udeřil.

Cibulka: Já vám můžu dokázat řadu případů, že mě mlátili přímo ve vězení, konkrétně dozorce. Dal jsem trestní oznámení, nic se neděje, ale abych pokračoval.

Motejl: No to je problém, ... já budu s váma polemizovat, ale je to problém asi úřadu pro vyšetřování a toho centra, že jo.

Pokračování příští středu

Vaše číslo sociálního zabezpečení (SS - Social Security Number) je číslo, které vám patří na celý život. Telefonní čísla a licenční tabulka se může změnit, a váš věk platí pouze jeden rok. Ale Vaše číslo SS. zůstává stále stejné.

Proč potřebujeme toto číslo? - Zápis vašich příspěvků, odčítaných od platu v letech, kdy pracujete, určí částku vašich požitků, když odejdete na pensí nebo se stanete práce neschopným.

Ale nejsou to již jen zaměstnavatelé, kteří žádají o vaše SS. Zákon teď vyžaduje od rodičů nebo poručníků, aby udali čísla SS osob na nich závislých na federálních daňových příznacích. Když darujete krev žádají o vaše číslo SS, a možná o ně budou žádat, když platíte v obchodě za zboží pro domácí kuchyni nebo když kupujete šatstvo nebo jiné zboží a platíte šekem.

Když někdo zemře a platil si do SS, požitky mohou dostávat někteří členové jeho rodiny. Jsou to vdovy, vdovci (a rozvedené vdovy a vdovci), děti, a závislí rodiče. Právě teď 98 z každých 100 dětí by mohlo dostávat šeky na SS, kdyby pracují otec nebo matka zemřeli. SS fakticky vyplácí dětem víc požitků, než kterýkoli jiný federální program.

Každé tři roky si můžete zažádat o výkaz výdělků.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Jsem vdaná žena, která nikdy nepracovala mimo domov. Je mi 62 let, a můj muž odejde na pensí později v tomto roce, až mu bude 65. Na jaké požitky mám nárok?

Máte právo na požitky na základě výdělků svého muže. Když začnete dostávat požitky dříve než vám bude 65 let, bude vám vyplácena snížená částka. Počkáte-li do 65, dostanete plný požitek jako manželka, který je 50% částky, na kterou má váš manžel nárok ve věku 65 let.

Za dva měsíce mi bude 62 let, ale můj muž je o pět let mladší než já. Musím čekat až on půjde do penze, abych dostávala požitky ze sociálního zabezpečení?

62-letá nebo starší vdaná žena může dostávat požitky na základě příjmů svého manžela jen tehdy, když má její manžel právo na pensí nebo na požitky v pracovní neschopnosti. Jelikož Vašemu manželovi ještě není 62, nemůžete dostávat požitky na základě jeho výdělků, leda by měl právo na požitky v pracovní neschopnosti. Ale jestli jste dost dlouho dělala práci, kde vám odečítali daň na SS, možná máte právo na požitky na základě svých vlastních příjmů, a v tom případě by nezáleželo na věku vašeho manžela a na stavu jeho nároků.

Dostávám SSI a potravinové známky. Nedávno začal u mne bydlet můj vnuk, když se jeho rodiče rozvedli. Mohu dostávat větší příděl potravinových známek, aby mi pomohly platit za víc jídla, které budu muset kupovat?

Záleží to na okolnostech, a na tom, jestli jiní členové rodiny přispívají na podporu vašeho vnuka. Je-li ve Vaší péči a Vy sama opatřujete všechny jeho potřeby, pak váš příděl může být zvýšen, aby vám pomohl platit za větší potřebu potravin, které musíte kupovat. Obrat'te se na nejbližší kancelář, která má známky na potraviny.

Má tchýně, které je 67 let, utrpěla minulou zimu mozkovou mrtvicí. Zlepšuje se, ale stále ještě není schopna mluvit tak, abychom jí rozuměli. Může Medicare pomoci platit za terapii?

Ano. Terapie řeči je mezi službami, za které platí lékařské pojištění Medicare. Další informace vám dá Medicare.

Budu se vdávat v posledním týdnu června, a moje rodné jméno se změní na jméno mého manžela. Mám to oznámit úřadu SS než se vdám, nebo mám počkat, až se vrátím ze svatební cesty?

Změna vašeho jména za svobodna na jméno vašeho muže v zápisech úřadu SS bude vyžadovat důkazy, že jste se vdala, což je nejčastěji oddací list (marriage certificate). Bylo by asi nejsnadnější oznámit změnu jména brzy po návratu ze svatební cesty.

Má nejstarší dcera měla nedávno operaci - úspěšnou transplantaci ledvin - která byla kryta Medicare. Zvláštní lékařská péče bude ovšem nutná, než se zotaví. Kryje Medicare lékařskou péči po operaci?

Krytí Medicare bude pokračovat 36 měsíců po operaci vaší dcery.

Bylo mi řečeno, že budu muset ukázat rodný list a oddací list když budu žádat o pensí. Přijme úřad SS fotokopie místo originálů dokumentů jako důkaz?

Ne. Úřední osoba, která procesuje žádost musí dosvědčit, že viděla originály dokumentů. Důvod je ten, že dokumenty mohou být změněny, a změna není tak zřejmá na fotokopii. Všechny originály dokumentů vám budou ovšem vráceny.

VĚDĚL(a) JSTE?

— že je omezena částka, kterou si můžete vydělat a stále ještě dostávat šeky z SS?

Tato částka se každý rok zvyšuje.

— že můžete dostávat jak šeky SS tak i penzijní šeky z vojenské penze? Všeobecně řečeno, vaše požitky ze SS se nezmění kvůli penzi z

OTROCI UNIE, HOMOSEXUÁLNÍ AGENDY

Vůdcové pro občanská práva neřeší skutečné problémy černých

Walter E. Williams
Human Events, 20. května 1994

Historie černých je naplněna bojem o základní občanská práva. Zatímco problémy zůstávají, fakt je, že boj o občanská práva skončil a byl vyhrán. Potřebujete-li důkazy, podívejte se na degradaci naší vedoucí organizace pro občanská práva - Národní sdružení pro rozvoj barevných lidí - National Association for the Advancement of Colored People (NAACP). Jejich dnešní agenda by bývala byla nepochopitelná v letech 50. a 60.

Před několika lety dělalo této organizaci starosti to, je-li den narozenin Martina Luthera Kinga v Arizoně oficiálním národním svátkem. Její členové se "užirají" nad konfedační vlajkou, vlající nad státními budovami v Alabamě a Georgii. Vloni jmenovali zpěváka (rap singer) Tupace Shakura pro svou "Image Award". Tupac byl obžalován ze zastřelení dvou atlantských policistů, a kvůli tomu, že držel na zemi jednu ženu v New Yorku, zatímco ji jeho kamarádi znásilnili.

Jakoby dekadence neměla žádného dna. Benjamin Chavis, nový ředitel NAACP přirovnal pobudu Rodneyho Kinga v Los Angeles k Martinu Lutherovi Kingovi na "vrcholné schůzce" gangu. Jesse Jackson chválil členy shromážděného gangu jako "vůdce nového hnutí za občanská práva".

Černí politikové, samozvaní "vůdcové" a NAACP se snaží přesvědčit černé občany, že za každým problémem je rasismus. Když nemohou identifikovat jednotlivce - rasistu, je to "institucionální" rasismus. V minulosti bylo snadné být rasistou. Potřeboval jste mít jen kříž, bílý oblek a slovník. Dnes můžete být rasistou, když voláte po omezené vládě, po poukázání na školení a po delších vězeňských termínech. Nejjistější způsob, jak se stát moderním rasistou je, žádat o rovnocenné zacházení, když se jedná o přípuštění do koleje, o zaměstnání a ubytování.

Abyste mi správně rozuměli - NAACP hrála životně důležitou roli při získání konstitučních záruk pro černé Američany. Dále, kdyby občanská práva byla stále ještě problémem, můžeme se vsadit, že schopní černí občané by vyrvali vedení organizace od dnešních "zatemněnců".

V AGENDĚ NAACP NENÍ NIC PRO VĚTŠINU ČERNÝCH

Vůdcové NAACP se v smrtelných křečích této organizace stali o málo víc než užitečnými idioty pro homosexuály a radikální feministky, jejichž agenda není nijak prospěšná pro ty, za něž NAACP mluví, když sebou mrská a vydírá peníze od korporáčních CEO's, které trápí svědomí a slábnou jim kolena.

Právě teď používají NAACP homosexuálové a radikální feministky k postrašení Florida Citrus Commission, aby zrušila inzeráty o "Rush Limbaugh Show". Vidí Limbaughu jako rasistu, homofóba a sexistu jednoduše proto, že je pro omezenou vládu, uvěznění zločinců, rodinu s dvěma rodiči, vysoké normy pro vzdělání, a co je nejhorší ze všeho, je pro sdílení tradičních hodnot pro všechny stejně. Doposud Florida Citrus Commission odolávala nátlaku mluvčích za floridského guvernéra Lawtona Chilesa (D.) a feministických a homosexuálních aktivistů.

A co říkáte tomuto? Washingtonský Institut for Justice (Ústav pro spravedlnost) vede válku u soudů a v legislatuře státu Colorado za černé taxikáře. Usilují o zrušení omezujících, monopolistických státních regulací pro dopravu taxíkem. A uhodli byste? - Místní odbočka NAACP toto úsilí podporuje, ale celonárodní úřadovna odmítá pomoc. Proč? Teamsters Union (Unie povozníků) je pro monopol. NAACP a většina černých politikářů dělá to, co chtějí unie, i když uniová agenda je a vždy byla proti hospodářským zájmům černých. Ale co za to dostanou? Unie hodí pár "peanuts" černým politikům a dá jim pomoc lobyistů, aby dostali nějakou almužnu.

vojenské služby.

— že úřadovna SS považuje všechny telefonní rozhovory za důvěrné, ať voláte číslo 800 nebo místní kancelář.

Nikdy nemusíte platit za informace nebo služby úřadu Social Security. Někdy vidíte inzeráty, že vám provedou změnu jména, průkazky (karty) SS nebo výkaz výdělků za poplatek? Všechny tyto služby dělá SS zdarma.

Jak oklamat veřejnost

Fanda Čech

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOUSE FOR SALE

Garfield Ridge, 3 bedroom brick ranch, full basement, huge kitchen, all appliances - much more! CENTURY 21, Roblen Realty, tel. (708) 656-9292; Lorraine Reiser (708) 445-6490.

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS.

FURNITURE REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE

The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

PRÁCI HLEDÁ

Slušný, diplomovaný ošetřovatel hledá jakoukoli práci: úklid, nákup, zahrada, ošetřovat starší lidi. Dopravu mám: telefon 485-1320 nebo 484-1070.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek

- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

ANKARA, Turecko

Pět Turků bylo zraněno v neděli odpoledne, když vybuchla bomba na náměstí v Ankaře krátce před začátkem politické manifestace. Bomba vybuchla 10 minut před vystoupením vůdce demokratické strany levice B.E. Ecevit a dřívějšího ministerského předsedy.

Ecevit nedávno zvýšil svou kritiku radikálního muslimského hnutí.

1450 AM
WCEV
WE'RE CHICAGO'S
ETHNIC VOICE

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Earn up to \$2000.00 per week processing FHA/Hud gov't. refunds. No experience necessary. Call 1-213-653-1588, ext. 329, 24 hrs.

HELP WANTED

Starší paní potřebuje někoho na opatrování, ihned. Musí mluvit anglicky. Bydlí v Chicagu, transportace snadná. Volejte (312) 586-6597 nebo 922-5174.

MAIL PROCESSOR, Executive Mailing Service, One Executive Plaza, Palos Hills, IL 60465. Strojní operátor k procesování pošty. Výhody. Plat: \$4.70-5.00 na hodinu plus bonus na hodinu. Dostavte se osobně.

HLEDÁ SE

Hledá se muž a žena, jednatel-dozorce do menší spolkové budovy. Byt a zařízení dle úmluvy. Pro další podrobnosti volejte (708) 863-0507.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Naeštiele nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Lidé v České republice jsou nadšeni tím, jak se zveřejňují korupční i morální skandály mocných, jak se otevřeně píše o jejich podvodech. Když se však zeptáme kdo z nich byl postrestán, zmlknou. Postrestán z mocných totiž nebyl a nebude nikdo, a to i když volby vyhraje zveřejněním nejruznějších skandálů z nejvyšších míst sociální demokracie. Provalení bahna má totiž být Zemanovým předvolebním triumfem, k tomu dostal již dávno ověřené zprávy přímo od pramene a další přísun pikantností má zaručen. Ale postrestán nikdo nebude! Tak se předstírá demokracie, která demokracií není, protože je řízena shora - a dokonce ani ne na území tohoto státu. Co je vlastně cílem této "demokracie" a jejích destruktivních účinků na všechno?

Povšimněme si nejdříve, jak je synchronní s tím, co se děje na území většiny tzv. "civilizovaných zemí". Všude jsou zveřejňovány aféry mocných, a přitom se pod nejrůznějšími tresty zabraňuje upozornit na to, že tyto delikty mocných páchají zednáři a sionisté.

Masmédia v celém světě, která mají sionisté pod kontrolou a jsou tedy v pozici monopolu, touto zpravodajskou hrou s momentálně zvolenými mocnými všude na světě získávají uznání svých čtenářů. Přitom však souzen není nikdo. Mocní si na špínu zvykli, a ten, kdo není ometán v masmédiích, se cítí vůči jiným jakoby méněcenný. I lidé si na špínu zvykli. Tohle plní několikrát účel. Za prvé se tím podlamuje důvěra a úcta lidí k autoritě moci. Zároveň se vymazává z jejich myslí úcta k zákonu. Potom lze už snadno přísunem zločinných imigrantů otřást i postavením států, které již nesdružují lidi stejné kultury, tradice, jazyka, politické identity, nýbrž promíchanou sběh. Vzniká chaos a občanská válka.

Geostratégové již přišli na to, že uměle vyvolané série občanských válek s použitím tak primitivních a nenákladných prostředků mají lepší výsledek než regulérní války mezi státy. Rovněž dodavatelé zbraní, surovin a potravin mohou na občanských válkách stejně efektně zbohatnout - a přitom se cítí být bezpeční, protože za první i druhé světové války se veřejně poukazovalo na židy, kteří na nich vydělali. To se ve světovém chaosu nyní všechno skryje. Vidíme to na příkladu Jugoslávie, Jemenu a dalších, kde šaškové z OSN a Bruselu předstírají něco, a přitom se děje něco jiného. Dosud nebyl odhalen nikdo, kdo do těchto zemí ve velkém dodává zbraně.

Občanské války jsou krutější, postihují ve větší míře civilní obyvatelstvo, klesá porodnost, stupňuje se bída, špína, epidemie. A hlavně - umírá více lidí než ve válce klasického typu. To si ověřili sionističtí experti v Rusku a ve Španělsku. Obyvatelstvo, zbídačené a pokořené, potom přijme za vládce ochotně kohokoliv, tedy i sionistickozednářskou světovládu, a bude za skývu chleba a trochu slámy pod hlavou ochotně makat v gulagu, když se mu to ideologicky zdůvodní. A od toho je tu New Age. Mocní tímto způsobem zabijí dvě mouchy jednou ranou. Vylidní přelidněnou planetu, kterýžto stav jim již dlouho leží v žaludku, a zároveň poklesne cena pracovní síly, o což mezinárodním concernům již dávno jde.

Proto pozor na to, čemu liberálové říkají demokracie a čemu lidé z nevědomosti tleskají. Je to další fáze hry zaměřené proti nim.

STATE OF ART DENTISTRY

"New Patients Welcome"

ASTRA PACOLD, D.D.S. FULL MOUTH RECONSTRUCTION

- BONDING / COSMETIC
- PORCELAIN VENEERS
- BLEACHING WHITENING
- CROWN PORCELAIN / GOLD
- IMPLANT PROSTHETICS
- PARTIALS / DENTURES
- INSURENCE WELCOME

Phone Number — 447-0700

27 EAST BURLINGTON ST.
RIVERSIDE, ILL. 60546

CUT OUT THIS COUPON
FOR \$20 OFF ABOVE PROCEDURES

EXPIRES 7/31/94
MLUVÍM ČESKY

Pokračování z min. čísla

Místa, ve kterých byly
československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

Komunistické křesťanství

František Růžička

Mnoho čtenářů z jihočeského regionu nepřekvapilo, že pod mnoha články s církevní tematikou je podepsána nomenklaturní redaktorka bývalé Jihočeské Pravdy, bývalá soudružka Blanka Pirnosová. To byli ti, kteří ji znali jako aktivní bojovníci za ideologii Velké strany. Naopak ti, kteří ji neznali, si jen povzddechli, jak byl ten článek krásný a dojemný. Dokonce i pochvaly se od otce biskupa redakci dostalo.

Nic však netrvá věčně a tak se i převlečený vlk do rouna bělostného jednoho dne prozradí nechtěným vyceněním svých nabroušených zubů a proradného jazyka. Něco podobného se přihodilo na stránkách Přílohy Jihočeských listů č. 77 z 1. dubna 1994.

Přestože byl den největšího křesťanského smutku - Velký pátek, paní listopadem obrozené redaktorce se podařilo přebít jej leskem 1. dubna - Aprílem. Žert vskutku komunistický, podobný tomu, o kterém v anketě "Vyvedli vás aprílem?" hovořil pan Josef Hlávka. Jako dobrý vtíp označil čin pana Libora Ševčíka, který se jako nomenklaturní novinář a šéfredaktor Mladé fronty stal šéfredaktorem "hradních" Lidových novin(!).

Jak je vidět, dopadli jsme tak i v Jihočeské pravdě. Největší křesťané se na Velký pátek baví aprílem. Škoda jen, že si náš národ stále neuvědomuje, kde a jak tento komunistický apríl skončí.

Lékaři

*U nás mnozí lékaři
s lidmi se nežabáří
a pěstují politiku,
která sype do pytlíku.*

*Jeden je "z knih" milionář,
druhý hrabe statky, až...*

*Pro "ovce" to znamená,
zabečet do ztracena...*

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

SIBIŘ.

Rozložení těchto částí v době okolo 25. května bylo takové: mezi stanicemi Rtišče-
vem a Penzou byly vlaky 4. pluku a 1. praporu 1. pluku. Tato část našeho vojska, ježto
ještě neprojela Penzou, měla všechny svoje zbraně. Na penzenských nádražích stály druhé
dva prapory 1. pluku. Jejich zbraně byly připraveny k odevzdání, složeny a zapečetěny ve
vagonech. Dále byly tam neozbrojené dva prapory 2. záložního pluku a tak zvaný 6. ešelon
novobranců a štáb 1. divise. Ve městě Kuzněcku stála 2. a 3. baterie 1. dělostřelecké bri-
gády, jejíž štáb s 1. a 4. baterií byl již v Syzraní. Všechna děla byla arcí odevzdána bol-
ševikům v Penze. Kromě dělostřelectva v Syzraní byl též tak zvaný prvý samostatný pen-
zenský půlprapor. Inženýrská rota a pekárna byly pravděpodobně v Penze.

V Penze byl poměr mezi našimi vojáky a bolševiky stále velmi napjatý. O to se zna-
menitě přičiňovali tamější čeští komunisté, vydávající »Průkopníka«, jimž se snažili přesvěd-
čiti československé vojsko o nutnosti opustiti své »zaprodané« důstojníky a »buržoasní« Ná-
rodní radu a vstoupiti do řad rudé armády. Naši však velice dobře poznali pravou pod-
statu jednání »tovaryšů« z Průkopníka, jimž hlavní pohnutkou byla jejich tučná místa v ru-
dé armádě: velitelů pluků, komisařů a dokonce i velitelství korpusu. To přece bylo mnohem
pohodlnější nežli byti poctivým řadovým vojákem. Mohu směle říci, že celá naše armáda
byla články Průkopníka hluboce uražena a pobouřena. Redakce Průkopníka a vyznavači ko-
munismu (Muna, Hais, Mottl, Strombach, Hetzl, Raušar, Skoták, Vaníček, Koudelka, Dr. Rů-
žička, Kňoflíček) byli ovšem v nejužších stycích se všemi sověty, u nichž nás všemožně
očerňovali, jsouce tak vydatně nápomocni hr. Mirbachovi. Na svém vagoně na stanicích vy-
lepovali neustále ruské letáky, hanobící československé vojsko a naše vůdce, mezi nimi i vůd-
ce našeho odboje profesora Masaryka.

Krajně napjatá situace se ještě více zhoršila, když přišly zprávy o příhodě s Maďarem
v Čeljabinsku, o prvním obsazení Čeljabinska a později dokonce o počátcích našich bojů v Si-
biři. Profesor Maxa byl tenkrát v Moskvě vyjednávati. V Penze byl přítomen R. Medek,
místopředseda OČSNR. Když přišel rozkaz Maxův, abychom se podřídili sovětům, a součas-
ně s ním kategorický rozkaz Trockého a Aralovův o našem odzbrojení, Medek ještě s jinými
zástupci byli pozváni k členu penzenského sovětu Minikinovi dne 26. května. Na jeho vý-
zvu, abychom vyplnili ony příkazy, Medek odpověděl, že celá armáda a on jako místopřed-
seda OČSNR tím spíše s rozkazem Maxovým nesouhlasí, ježto Maxa prý jej vydal buď z při-
mucení nebo z neznalosti situace. Vyjednávání tedy nevedlo k ničemu.

Týž den přijel Kurajev, předseda penzenského sovětu lidových komisařů. Pozval k so-
bě opětně zástupce vojska. V automobilu jím poslaném jeli k němu kromě místopředsedy
Medka dobrovolc Barták a dr. Lenfeld. Při jejich rozmluvě dělali Kurajevu štafáž čeští ko-
munisté a posměšně se ušklebovali, když Kurajev opakoval známé již do omrzení fráze
o »buržoasní« Národní radě, o zradě na socialismu, zaprodancích imperialismu; poddůstoj-
ník Barták mu odpověděl, že naše vojsko dobrovolně zbraní neodevzdá.

Odpoledne dne 27. května byl uspořádán na nádraží pro naše vojáky »meeting«, na
němž k vojsku promluvil Kurajev a Minikin. Důstojníkům byl přístup na tábor zapověděn,
aby bolševičtí pohlaváři mohli nerušeně mluvit pouze s vojáky a viděli, co ti jim sami
odpovědí. Vedle řečnického Kurajeva stál opět český komunista Raušar. Celá řeč Kurajevova,
prosycená nabubřelými demagogickými frázemi, mohla snad účinkovati na negramotného a
neuvědomělého člověka, ale v našem vojsku vzbudila pouze veliký odpor.

Několik vojáků mu vhodně odpovědělo: »Kdo chce naše zbraně, ať si pro ně přijde!«
»Vyhrátí můžeme jedině se svými důstojníky, jimž důvěřujeme.« Taková byla jejich slova.
Ale nejlépe odpověděl jeden z bratří: »My Čechy a bolše ničevě« (jsme Čechové a nic ví-
ce). Aby naše vojsko přece jen bylo přesvědčeno o svém »fanatismu« a omylu, ujal se slo-
va Minikin. Jeho řeč byla však ještě horší než Kurajevova, přímo neuvěřitelně nejapná.
Minikin mezi jiným dokazoval, že prý spojenci nás nemíní odvéztí na francouzsko-německou
frontu, nýbrž do Afriky, abychom tam pokořovali vzbouřené, ubohé černochoy a rolníky. Po-
dobných hloupých výmyslů uvedl několik, k velkému rozdráždění a zároveň veselosti po-
sluchačů. Příroda sama učinila konec jeho tlachání velkou bouří.

Okamžitě po meetingu Kurajev žádal posily z Mosky. V kritickém okamžiku bylo naše voj-
sko opuštěno ruskými veliteli. Generálmajor Kolomenský, velitel první divise, i jeho náčel-
ník štábu, jsouce přesvědčeni, že budeme silou rozdraceni, vzdali se velení. **Pokračování na str. 12**

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

22. června 1994 12 Denní Hlasatel

V tu dobu však již přijel z čeljabinského sjezdu poručík Čeček, nejstarší důstojník po veliteli první divise, jenž mimo to byl výkonným výborem určen pro případ boje za velitele vojsk, stojících západně Uralu. Ujal se tedy velení nad celou skupinou. Vojska, stojící v Penze, byla podřízena poručíku Švecovi¹⁾. Bylo rozhodnuto dobytí města dříve, nežli budeme napadeni. Poručík Čeček odejel dne 27. května do Serdobska, městečka ležícího asi 100 km západně od Penzy, pro 4. pluk, po jehož příjezdu měl být vykonán útok na Penzu.

Celou noc strážně bedlivě pozorovaly počínání bolševiků. K ránu bolševikům přijela žádaná posila, vlak s obrněnými automobily, jež chtěli ihned vyvézt do města. Avšak hrstka našich hochů o své újmě, bez jakéhokoliv rozkazu vrhla se na vlak a v okamžiku se ho zmocnila, ač jeho posádka měla přísnou bojovou pohotovost. Překvapení rudogvardějci sami přiznali, že byli poslání proti nám. To bylo signálem k boji. Ve městě začaly ječeti všechny píšťaly a sirény, obvyklé znamení na poplach a svolávání rudé armády, jež se shromažďovala na sovětské plošadi (náměstí). Brzy bylo z města slyšeti chvílemi střelbu, myslím pro dodávání odvahy bolševikům a zastrašení jejich ruských nepřátel.

Náš 4. pluk do té doby ještě nepřišel. Proto poručík Švec poněkud pozměnil původní plán na dobytí města. Zatím naše vojsko mělo se držeti pouze za řekou a pomocí uchvácených pancéřových automobilů mělo se zmocnit penzenských nádraží, abychom byli pány lokomotiv a měli možnost odjetí na východ. Druhý a třetí prapor 1. pluku pod velením poručíka Voženilka zaujaly posice se strany nádraží, objímající Penzu svým pravým křídlem ještě i ze severovýchodu. První prapor 1. pluku, jenž tenkrát byl rovněž již u samé Penzy, postavil se do bitevní linie proti městu se strany stanice Krivozerovky, ležící ve vzdálenosti asi 5 km od Penzy na trati ke Rtiščevu. Kromě menší přestřelky po celý den byl poměrně klid. Teprve před večerem bolševické dělostřelectvo pod velením českých komunistů začalo páliti po nádraží, ale nezpůsobilo nám ztrát.

Zatím poručík Čeček hned po svém příjezdu do Serdobska oznámil 4. pluku telegramy z Moskvy o našem odzbrojení jakož i o rozhodnutí čeljabinského sjezdu. Zpráva, že zbraní nevydáme, děj se co děj, byla přijata vojskem s nadšením. Ihned byl poslán do nedaleké uzlové stanice Rtiščeva 1. prapor pro lokomotivy, aby 4. pluk mohl vyjetí na pomoc do Penzy. Jakmile lokomotivy dojely, oba zbývající prapory odjely ve svých vlacích k Penze. První prapor musil zatím zůstat ve Rtiščevě, aby chránil před bolševickým napadnutím z týlu. Ešelon 4. pluku přijel do Penzy teprve v noci.

Dne 29. května byl zahájen všeobecný útok na město. Nepřítel bránil se úporně. Než co mohlo odporovati našim husitům? Brzy bylo město v jejich rukou a s ním ohromná válečná kořist. Bylo znova dobyto nejen zbraní, našimi ešelony kdysi v Penze odevzdaných, nýbrž i mnoha jiných. Téhož dne obsazeno dělostřeleckými oddíly nádraží v Kuzněcku a Syzraně, takže naše ešelonu mohly ihned odjížděti k Volze. Do samé Syzraně naši nezacházeli, nechávající tamní sověty na pokoji. Druhého dne ráno 30. května zmocnili jsme se Batak, poslední velké stanice, ležící těsně před Aleksandrovským mostem na Volze. Ten vzbuzoval v každém z našich vojáků největší obavy. Což kdyby se podařilo bolševikům jej zničit? Než i tato obrovská překážka byla překonána téhož dne. Střelbitou rychlostí bylo dobyto Aleksandrovského mostu neporušeného a téměř beze ztrát. Celá skupina pohybuje se co nejrychleji na východ za Volhu, opouštějíc Penzu i Kuzněck²⁾. Vydána bez jakéhokoliv boje nepříteli i Syzraně, což, jak se zdá, nebylo právě strategicky nejsprávnější, neboť Syzraně mohla být pro Čečkovu skupinu, probíjející se kupředu, dobrou ochranou týlu aspoň na nějaký čas. Avšak hlavním cílem bylo probít se co nejrychleji za Ural k ostatním do Čeljabinska. Poslední náš vlak opustil Syzraně dne 1. června.

Nastává období slavných bojů. Velitelem předvoje byl určen poručík Švec, poručíku Voženilkovi svěřeno velení zadního voje. Těžko bylo lépe voliti. Oba mladiství, nejen chrabrí, nýbrž i rozvášní velitelé čestně vyplnili své úlohy. Náš předvoj zaujímá dne 3. června posice u Bezenčuku na východ od Volhy. Již následujícího dne dochází ke krvavé bitvě předvoje u Lipjag, 12 km západně od Samary, a téměř současně dne 5. června k velikolepému boji zadních vojsk u Bezenčuku, asi 30 km západně od Samary. Tyto dvě bitvy rozhodovaly o dobytí Samary nebo o našem zničení. U Lipjag útočilo proti našemu předvoji přes 4000 rudogvardějců velice dobře vyzbrojených. Rovněž u Bezenčuku byl zadní voj napaden asi 3000 bolševiky; jejich jádro tvořilo 1000 Lotyšů, kteří byli podporováni kromě dvou broněviků 12 děly a dosti silnou jízdou. Náš zadní voj neměl více než 4 roty 1. pluku a 2 děla, z nichž jedno ještě nebylo v pořádku. Za boje přišly mu na pomoc ještě dvě roty. Nepřítel byl na obou místech úplně zničen. U Bezenčuku po několika marných útocích bolševiků přešel zadní voj v protiútok a obrátil nepřítel na útek. Rovněž u Lipjag byl zlomen odpor nepřítelů částmi 4. pluku. Ztratili asi 1300 zabitých a půl druhého tisíce zajatých, bolševici dali se na útek k Samaře, jejíž osud tímto byl rozhodnut. Válečná kořist, kterou nám zanechali na bojišti, svědčí o důležitosti boje: 180 kulometů a 13 děl kromě nábojů a jiného materiálu.

Dne 8. června po vítězném boji o most přes řeku Samarku naše oddíly vešly do Samary. Most byl chráněn velikým počtem rudých vojsk a přímo na něj bylo nainštalováno asi 35 kulometů, znemožňujících našim podniknouti frontální útok. Avšak dobře promyšleným manévrem podařilo se přejíti řeku na jiném místě a nic netušícímu nepříteli vpadnouti do zad. Zmatek v jeho řadách byl úžasný. Většina bolševiků dala se na útek přes most na naši stranu, avšak přivítání byvše ohněm našich kulometů, vrhali se do řeky, kdež jich takovým způsobem několik set utonulo. Tak opět téměř beze ztrát dobyli jsme důležitého přechodu a tím i samého města. V Samaře byly naše voje slavnostně a s nadšením uvítány. Počala se tam organisovati ihned nová vláda, již se ujali přítomní členové ústavodárského shromáždění bolševiky rozehnaného.

Pokračování ve středu

■ TOKIO, Japonsko

Národy kolem Severní Koreje si oddychly úlevou, ačkoliv to bude trvat několik dní, než Clintonova administrace zjistí, zdali kompromis, vyjednaný dřívějším prezidentem Carterem skutečně prorazil cestu k izolovanému režimu jehož činnost se nedalo předvídat.

Země blízko Severní Koreje a ty, které by byly vystaveny největšímu riziku, kdyby Severní Korea skutečně měla atomovou bombu - nepřestávaly nabádat prezidenta Clintona, aby s ní jednal "měkce". Okamžitě nadšeně přijaly zprávu, že rozřešení krize by mohlo být blízko.

Během Carterovy návštěvy do Pyongyangu, Kim Il Sung poprvé naznačil, že by mohl souhlasit se zvláštními inspekcemi svých nukleárních zařízení. Diplomátům ve všech okolních zemích se ulevilo.

"Toto je poprvé co (Severní Korea) navrhla možnost zvláštních inspekci," řekl starší japonský diplomat. "Víme, že jim nemůžeme důvěřovat, ale je příliš brzy, abychom byli pesimističtí."

Máme

Máme "lidi" pro reklamu. Ostatní necht' žijí v "slamu".

Máme banky velryby, menší jsou červy pro ryby.

Máme strany plnoprávné a nevládní, nesvéprávné.

Máme vládu - neštěstí. cizina jí tleská, ctí.

Také my jí zatleskáme a cizině zdarma dáme...

Dva duchody

Není duchod jako duchod:

Na venkově si z něj spoří, ve městě lid volá "Hoří"!!!

Není duchod jako duchod...

Kopřiva

Za komoušů to byl pán - rudý "študent" Pelikán.

Kopřivu nespálí mráz, takže se má dobře zas...

KSC

KSC nahrála doba.

Strana není smutná vdova, podniká a šarapatí...

(Jenom nám se všechno hatí).

Západáci

Rusko už je zase velmoc.

Stalo se jí takřka přes noc.

Západáci mají strach:

Je to atom? Nebo krach?

KDO?!

Holocaust byl prý jeden - šest miliónů zhaslo jedem.

A těch ruských padesát?!

KDO byl v byru, řídil stát...?!